XXIII.

अर्थैः संचयवानर्थान्प्राप्नोति कियदद्भुतम् ।
मया पुनर्विनैवार्थं लक्ष्मीरासादिता पुरा ॥
गर्भस्थस्यैव मे पूर्वं पिता पञ्चत्वमागतः ।
मन्मातुश्च तदा पापैर्गोत्रजैः सकलं हृतम् ॥
5 ततः सा तद्भयाद्गत्वा रक्षन्ती गर्भमात्मनः ।
तस्थौ कुमारदत्तस्य पितृमित्रस्य वेश्मनि ॥
तत्र तस्याश्च जातो ऽहं साध्व्या वृत्तिनिबन्धनम् ।
ततश्चावर्धयत्सा मां कृच्छ्रकर्माणि कुर्वती ॥
उपाध्यायमथाभ्यर्थ्य तया किं चन दीनया ।
10 क्रमेण शिक्षितश्चाहं लिपिं गणितमेव च ॥
वणिक्पुत्रो ऽसि तत्पुत्र वाणिज्यं कुरु सांप्रतम् ।
विशाखिलाख्यो देशे ऽस्मिन्वणिक्चास्ति महाधनः ॥
दरिद्राणां कुलीनानां भाण्डमूल्यं ददाति सः ।
गच्छ याचस्व तं मूल्यमिति माताब्रवीच्च माम् ॥
15 ततो ऽहमगमं तस्य सकाशं सो ऽपि तत्क्षणम् ।
इत्यवोचत्क्रुधा कं चिद्वणिक्पुत्रं विशाखिलः ॥
मूषको दृश्यते यो ऽयं गतप्राणो ऽत्र भूतले ।
एतेनापि हि पण्येन कुशलो धनमर्जयेत् ॥
दत्तास्तव पुनः पाप दीनारा बहवो मया ।
20 दूरे तिष्ठतु तद्वृद्धिस्त्वया ते ऽपि न रक्षिताः ॥
तच्छ्रुत्वा सहसैवाहं तमवोचं विशाखिलम् ।
गृहीतो ऽयं मया त्वत्तो भाण्डमूल्याय मूषकः ॥